

200705390/1.

Datum uitspraak: 22 augustus 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 07/27684 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 25 juli 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 juli 2007 is appellant in vreemdelingenbewaring gesteld. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 juli 2007, verzonden op 27 juli 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard en het verzoek om schadevergoeding afgewezen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 30 juli 2007, hoger beroep ingesteld. Tevens heeft hij daarbij de Afdeling verzocht hem schadevergoeding toe-te kennen. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 7 augustus 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Het verzoek om schadevergoeding dient reeds hierom te worden afgewezen.

2.4. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. bevestigt de aangevallen uitspraak;
- II. wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus vastgesteld door mr. C.H.M. van Altena, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. E.L.N. Bakker, ambtenaar van Staat.

w.g. Van Altena
Lid van de enkelvoudige kamer

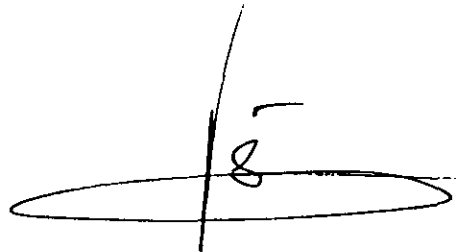
w.g. Bakker
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 22 augustus 2007

395.

Verzonden: 22 augustus 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

Postadres Postbus 4240
2350CE LEIDERDORP

Hollands-Midden

Regio Hollands-Midden
Korpsonderdeel 16 Vreemdelingenzaken
Behandeld door
Telefoon 0172 - 52 14 44
Fax 0172 - 52 14 39
V-nummer / Zaak / Zaak - 05/07/2007
Datum 06/07/2007
Onderwerp M110-A Maatregel van Bewaring

IND lokatie:			
Uitd ontvangstdatum:			
Briefnr:			
IND ontvangst datum:	10 JUL 2007		
Registratie in INDIS	naam mdr:	datum:	unit:
Invoercontrole	naam mdr:	datum:	unit:

Maatregel van Bewaring

Ik, ondergetekende,

Klaas Slingerland

hoofdinspecteur van het regionaal politiekorps Hollands-Midden, belast met het toezicht op vreemdelingen, tevens hulpofficier van justitie, leg met het oog op de uitzetting aan

de vreemdeling, zich noemende:

Achternaam :
Voorna(a)m(en) :
Geboortedatum :
Geboorteplaats :
Geboorteland : China
Nationaliteit(en) : Chinese
Geslacht : mannelijk

de maatregel van bewaring op, zoals bedoeld in artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (geen rechtmatig verblijf).

Deze maatregel wordt gevorderd door het belang van de openbare orde omdat er aanwijzingen zijn om te vermoeden dat betrokkene zich aan de uitzetting zal onttrekken, hetgeen blijkt uit het feit dat betrokkene

- Niet beschikt over een identiteitspapier als bedoeld in artikel 4.21 van het vreemdelingenbesluit 2000
- Geen vaste woon- /verblijfplaats heeft
- Zich niet aangemeld heeft bij de korpschef
- Eerder niet rechtmatig in Nederland verbleven heeft
- onvoldoende middelen van bestaan

De maatregel is opgelegd:

Plaats : Gouda
Datum : 06/07/2007

V.nr.

Pagina 1 van 2

Ontvangst tijd 10. Juli 16:05

ONTVANGEN 13-07-2007 08:10

VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 016

Tijd : 11:05 uur.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens de Staatssecretaris,
de hulpofficier van Justitie,
de hoofdinspecteur,

Handtekening

Een afschrift van deze maatregel is onmiddellijk aan de vreemdeling uitgereikt.

Beroep tegen deze maatregel kan schriftelijk worden ingesteld bij de rechtbank te 's-Gravenhage, Centraal Intakebureau Vreemdelingenzaken te Haarlem, faxnummer 023 - 512 6736. Hierbij dient gebruik te worden gemaakt van het model beroepschrift, zie www.rechtspraak.nl.

V.nr.

Pagina 2 van 2

Ontvangst tijd 10. Juli 16:05

ONTVANGEN 13-07-2007 09:10

VAN-

NAAR-VREEMDELINGENKAMER

PAG'S 017

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr : AWB 07/27684

V-nummer:

Inzake: eiser,
gemachtigde mr. J. Hemelaar, advocaat te Leiden,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, verweerder,
gemachtigde drs. I.C.M. van der Veen.

I Procesverloop

1 Eiser heeft gesteld te zijn geboren op en de Chinese nationaliteit te bezitten.

2 Op 6 juli 2007 is beroep ingesteld tegen het besluit van verweerder van 6 juli 2007 waarbij eiser op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) de maatregel van bewaring is opgelegd.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 18 juli 2007. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde. Tevens was aanwezig B. Farida-Fong, tolk Mandarijn.

II Overwegingen

1 Ingevolge artikel 94, vierde lid, van de Vw 2000 staat ter beoordeling of het besluit tot oplegging van de vrijheidsontnemende maatregel in strijd is met deze wet, dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten.

2 Eiser heeft aangevoerd dat het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding niet juist is. Dit proces-verbaal is op 5 juli 2007 opgemaakt, terwijl daarin staat vermeld dat op 6 juli 2007 de vrijheidsbeneming op grond van artikel 50 van de Vw 2000 is beëindigd omdat eiser in bewaring is gesteld. Eiser verbindt hieraan de conclusie dat het proces-verbaal niet betrouwbaar is, zodat niet getoetst kan worden of de staandehouding, overbrenging en ophouding op rechtmatige wijze is geschied.

Voorts stelt eiser dat uit het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 5 juli 2007 niet blijkt dat de personen die zijn aangetroffen achter het houten schot in de woning dezelfde personen waren die wegliepen uit de keuken van het restaurant. Bovendien is van de personen die wegliepen uit de keuken niet bekend of zij werkzaam waren in het restaurant. Niet gesteld kan dus worden dat eiser in het kader van de controle op grond van de Wet Arbeid Vreemdelingen (hierna: WAV-controle) is gevraagd een identiteitsbewijs te tonen en het er dus voor moet worden gehouden dat eiser op grond van de Vw 2000 is staandegehouden. Voor de staandehouding ontbrak echter het redelijk vermoeden van illegaal verblijf.

AWB 07/27684

2

Eiser heeft voorts aangevoerd dat zich in het dossier een e-mailbericht van 6 juli 2007 bevindt waarin staat vermeldt: "S.v.p. niet uitplaatsen voor 11 juli 2007". Eiser stelt dat geen wettelijke grondslag bestond om eiser langer dan strikt noodzakelijk vast te houden op het arrestantenverblijf te Gouda. Het invullen van de nationaliteitsverklaring had ook direct op 6 juli 2007 gekund, dan wel op de detentieboot.

Ten slotte stelt eiser dat hij op 6 juli 2007 asiel heeft aangevraagd. Ter zitting heeft hij een kopie getoond van de fax die is op 6 juli 2007 gezonden aan de vreemdelingendienst te Leiden en de Dienst Terugkeer en Vertrek (DT&V). Eiser stelt dat hiermee de asielaanvraag op voldoende duidelijke wijze is gedaan en merkt op dat een asielaanvraag een vormvrije aanvraag is. Bij een asielaanvraag dient toestemming van de Immigratie- en Naturalisatiedienst te worden verkregen om eiser in bewaring te stellen op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000. Deze toestemming ontbreekt in onderhavige zaak.

3 Namens verweerder is betwist dat het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 5 juli 2007 niet juist is. Op 5 juli 2007 is begonnen met het opmaken van het document en abusievelijk is het proces-verbaal op die datum gedateerd.

Voorts stelt verweerder dat uit het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding van 5 juli 2007 voldoende blijkt dat sprake was van een WAV-controle. In de uitspraak van 31 mei 2007 heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (LJN: BA7150) bovendien overwogen dat indien een WAV-controle heeft plaatsgevonden niet ter toetsing staat onder welke omstandigheden is gevraagd naar het paspoort van de vreemdeling.

Ten aanzien van de mededeling "s.v.p. niet uitplaatsen voor 11 juli 2007" stelt verweerder dat eiser tijdig is uitgeplaatst naar de detentieboot, namelijk zes dagen na zijn inbewaringstelling. Voornoemde mededeling maakt de maatregel niet onrechtmatig. Het is verweerder niet bekend waarom deze mededeling is gedaan, maar mogelijk houdt het verband met het invullen van de nationaliteitsverklaring door eiser op 9 juli 2007.

Ten slotte stelt verweerder dat een vreemdeling die in bewaring is gesteld zijn asielaanvraag niet per post dient in te dienen, maar bij de instelling waar hij op dat moment in bewaring verblijft met een daarvoor bestemd formulier. Voorts merkt verweerder op dat eiser op 9 juli 2007 niets heeft opgemerkt over het feit dat hij asiel had aangevraagd. Verweerder zal contact opnemen met de DT&V om eiser in de gelegenheid te stellen op de detentieboot de juiste formulieren voor zijn asielaanvraag in te vullen.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1.1 De rechtbank stelt vast dat namens eiser de juistheid van het proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding wordt betwist. In dit proces-verbaal staat vermeld dat het is opgemaakt, gesloten en getekend te Gouda op 5 juli 2007. Voorts vermeldt voornoemd proces-verbaal het volgende.

"(...)Op 6 juli 2007, omstreeks 11:05 uur is de vrijheidsbeneming op grond van artikel 50 van de Vreemdelingenwet beëindigd / opgeheven, omdat de vreemdeling in bewaring is gesteld.(...)"

De rechtbank is met eiser van oordeel dat deze mededeling niet strookt met de datum waarop het proces-verbaal is ondertekend. Dit maakt echter niet dat het proces-verbaal als onbetrouwbaar dient te worden beschouwd.

AWB 07/27684

3

4.1.2 Voorts is namens eiser de rechtmatigheid van de maatregel van staandehouding betwist. Het op 5 juli 2007 op ambtsbelofte opgemaakte proces-verbaal van staandehouding, overbrenging en ophouding relateert omtrent de staandehouding onder meer het volgende.

"(...)Op donderdag 5 juli 2007, omstreeks 19:15 uur waren wij verbalisanten belast met een controle op grond van de Wet Arbeid Vreemdelingen, in samenwerking met de arbeidsinspectie. Wij verbalisanten waren gekleed in uniform. Wij verbalisanten hielden een controle bij het Chinees Kantonees specialiteiten restaurant welke gelegen is aan de gemeente Alkemade. Bij aankomst, zag ik verbalisant B. van den Ende-Eijkelhof twee personen achter de bar staan. Ik betrad hierna de keuken en zag dat er twee, voor mij, onbekende mannen vanuit de keuken wegliepen, om zich kennelijk aan de controle te onttrekken. Ik verbalisant zag dat deze mannen via een trap naar de bovenverdieping renden. Ik hoorde vervolgens gestommel boven mij. Nadat wij, verbalisanten, toestemming hadden gekregen van de eigenaar van het restaurant, zijn wij boven gaan kijken. Aldaar samen met de eigenaar aangekomen, zagen wij dat deze ruimte een woning betrof met verschillende slaapkamers. Nadat wij toestemming van de eigenaar hadden gekregen zijn wij de woonkamer gaan doorzoeken. Achter in de woning trof ik, verbalisant van den Ende-Eijkelhof, achter een houten schot verstopt, twee voor mij onbekende mannen aan en ik vroeg de man die als tweede te voorschijn kwam naar zijn identiteitspapieren. Hierop hoorde ik, verbalisant van de Ende-Eijkelhof, de man zeggen, in gebrekkig Nederlands, dat hij niet in het bezit was van een identiteitsdocument. Hierdoor bestond bij ons het vermoeden van illegaal verblijf en is betrokkene staandegehouden op grond van de Vreemdelingenwet en werd hij door ons overgebracht naar het bureau te Gouda.(...)"

Naar het oordeel van de rechtbank is in dit proces-verbaal op voldoende inzichtelijke wijze weergegeven dat het verzoek aan eiser om een legitimatiebewijs te tonen is gedaan ter controle op de naleving van de Wav. Gelet op de in het proces-verbaal geschetste omstandigheden bestond er voldoende reden om aan te nemen dat eiser één van de twee personen was die uit de keuken van het restaurant wegliep. Voor het oordeel dat eiser op grond van de Vw 2000 is gevraagd naar zijn identiteitspapieren bestaat derhalve geen grond. Nu eiser geen document kon overleggen waaruit zijn identiteit, nationaliteit en verblijfsrechtelijke positie kon blijken, is bij de WAV-controle gebleken van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf oplevereden, op grond waarvan eiser krachtens artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 kon worden staandegehouden.

4.2 Ten aanzien van de mededeling "s.v.p. niet uitplaatsen voor 11 juli 2007" in het e-mailbericht van 6 juli 2007 overweegt de rechtbank het volgende. Ingevolge artikel 5.4, tweede lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) wordt, indien de tenuitvoerlegging van de bewaring een aanvang neemt op een politiebureau of in een cel van de Koninklijke Marechaussee, zodra dit redelijkerwijs mogelijk is, de tenuitvoerlegging voortgezet in een huis van bewaring of een plaats als bedoeld in artikel 6, tweede lid, of artikel 58, eerste lid, van de Vw 2000. In haar uitspraak van 27 september 2002 (JV 2002, 411) heeft de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State overwogen dat gelet op de tekst en de geschiedenis van haar totstandkoming, artikel 5.4, tweede lid, van het Vb 2000 er toe strekt dat tenuitvoerlegging van bewaring op een politiebureau toelaatbaar is, indien en zolang elders geen plaats beschikbaar is. Zodra elders een plaats beschikbaar is, moet de tenuitvoerlegging aldaar worden voortgezet. Nu niet is gebleken dat voornoemde mededeling is gedaan, omdat elders geen plaats beschikbaar was voor eiser, maar door

AWB 07/27684

4

verweerder is gesteld dat de mededeling mogelijk verband hield met het invullen van een nationaliteitsverklaring door eiser, kan naar het oordeel van de rechtbank niet worden gezegd dat volgens de strekking van artikel 5.4, tweede lid, van het Vb 2000 is gehandeld. Dit dient echter na een afweging van alle betrokken belangen niet te leiden tot opheffing van de bewaring, nu eiser conform artikel A6/5.3.6.1 van de Vreemdelingencirculaire 2000 binnen een termijn van tien dagen is overgeplaatst naar een Huis van Bewaring.

4.3 Namens eiser is gesteld dat hij op 6 juli 2007 middels een faxbericht aan de vreemdelingendienst te Leiden en de DT&V asiel heeft aangevraagd. Ingevolge artikel 3.108, derde lid, van het Vb 2000, wordt, indien de vreemdeling rechte tens de vrijheid is ontnomen, de aanvraag ingediend op de plaats waar de vrijheidsontneming ten uitvoer wordt gelegd. Nu eiser niet op deze voorgeschreven wijze asiel heeft aangevraagd en evenmin op het politiebureau dan wel de justitiële inrichting waar hij verblijft melding heeft gemaakt van het feit dat hij middels een faxbericht asiel heeft aangevraagd, kan het ontbreken van toestemming van de Immigratie- en Naturalisatiedienst om de bewaring van eiser voorts te zetten op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, verweerder niet worden tegengeworpen.

4.4 Namens eiser is niet betwist dat er voldoende zicht op uitzetting binnen een redelijke termijn bestaat en dat verweerder voldoende voortvarend handelt teneinde de uitzetting van eiser te realiseren.

4.5 Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle daarbij betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten.

4.6 Het beroep is ongegrond.

4.7 Er bestaat geen ruimte voor het toekennen van schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen.

4.8 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 07/27684

5

III Beslissing

De rechtbank 's-Gravenhage:

rechtdoende:

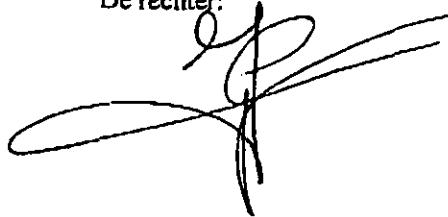
- 1 verklaart het beroep ongegrond;
- 2 wijst het verzoek om schadevergoeding af.

Aldus gedaan door mr. J. de Gans, rechter, en door deze en mr. A.L. van der Duijn Schouten, griffier, ondertekend.

De griffier:

De rechter:

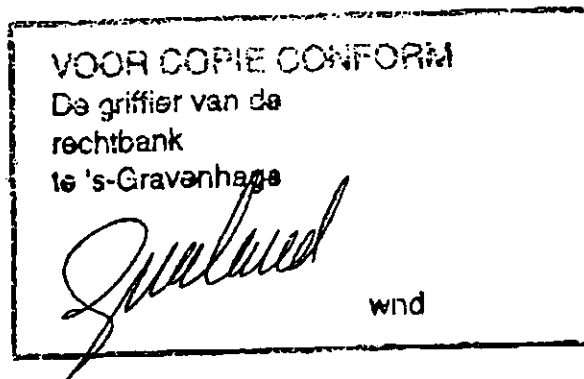
Uitgesproken in het openbaar op 25 juli 2007.

Rechtsmiddel

Krachtens artikel 95 van de Vw 2000 staat tegen deze uitspraak hoger beroep open. Ingevolge artikel 84, aanhef en onder d, van de Vw 2000 staat geen afzonderlijk hoger beroep open tegen de beslissing op het verzoek om schadevergoeding. De termijn voor het indienen van een beroepschrift is één week na verzending van de uitspraak. Bij het beroepschrift dient een kopie van deze uitspraak te worden overgelegd. Het beroepschrift dient een of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet geadresseerd worden aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, hoger beroep vreemdelingen-zaken, Postbus 16113, 2500 BC Den Haag. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op:

27 JUL 2007

RAAD VAN STATE	
4745	INGEKOMEN
B 30 JUL 2007	
ZAAKNR.	206705390
AAN:	1/3
BEHANDELD: DD:	PAR:

Ad Astra Advocaten

De Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenkamer
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

Mr. J. Hemelaar
Korte Marc 14
Postbus 304
2300 AH Leiden

Tel. 071 523 60 80
Fax 071 528 45 00

VOORUIT PER TELEFAX: 070 - 365 13 80

Leiden, 30 juli 2007

Inzake:

Uw kenmerk:

Rolnummer aangevallen uitspraak: AWB 07/27684 (R'dam)

Ref.nr: 1170703 JH/

(bij correspondentie of telefonisch contact s.v.p. altijd dit nummer vermelden!)

Geachte heer of mevrouw,

Bijgaand treft u aan een hoger beroepsschrift, gericht tegen de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Rotterdam, d.d. 25 juli 2007, met het verzoek dit in behandeling te nemen.

Hoogachtend,

J. Hemelaar

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
30 JUL 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Ad Astra Advocaten

**AAN DE AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK
VAN DE RAAD VAN STATE
TE 'S-GRAVENHAGE**

Mr. J. Hemelaar
Korte Mare 14
Postbus 304
2300 AH Leiden

Tel. 071 523 60 80
Fax 071 528 45 00

HOGER BEROEPSCHRIFT

Geeft eerbiedig te kennen;

te dezer zake domicilie kiezende te Leiden aan de Korte Mare 14 (postbus 304, 2300 AH Leiden) ten kantore van Ad Astra Advocaten, van wie advocaat **mr. J. Hemelaar** in deze als gemachtigde optreedt en bepaaldelijk gevolmachtigd is om het onderhavig hoger beroep in te stellen.

1. Appellant is geboren op _____ te China en is in het bezit van de nationaliteit van dat land.
2. Aan appellant is op 6 juli 2007 een maatregel van bewaring opgelegd. Op 6 juli 2007 heeft appellant beroep ingesteld tegen deze maatregel. De Rechtbank 's-Gravenhage, zittingsplaats Rotterdam heeft het beroep ongegrond verklaard op 25 juli 2007. Een kopie van de uitspraak is bijgevoegd als Productie.
3. Appellant kan zich met deze beslissing niet verenigen, weshalve hij in hoger beroep komt bij Uw Afdeling.
4. Appellant wenst de volgende grieven tegen de aangevallen uitspraak aan te voeren.

Grief I: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld onder 4.1.1: "Dit maakt echter niet dat het proces-verbaal als onbetrouwbaar dient te worden beschouwd."

Toelichting:

5. Er is geen grief aangevoerd tegen de overweging die onmiddellijk vooraf gaat aan de conclusie van

de Rechtbank, zodat vast staat, dat de mededeling niet strookt met de datum waarop het proces-verbaal is ondertekend.

6. Er wordt door de verbalisanten verklaard, dat het voor ondertekening vermelde op ambtsbelofte wordt verklaard op 5 juli 2007. Uit het feit dat toen niet bekend kon zijn wanneer de inbewaringstelling zou plaatsvinden (die is namelijk afhankelijk geweest van het moment waarop de gemachtigde aanwezig kon zijn te Gouda), blijkt, dat hetgeen gerelateerd werd niet gedragen kon worden door de ambtsbelofte. Bovendien werd in het proces-verbaal gerelateerd over een gegeven, alsof het in het verleden lag, terwijl het op het moment van opmaken op ambtsbelofte nog in het verschiet lag. Ook grammaticaal is de mededeling dus onjuist geweest. Daarmee is de geloofwaardigheid van het proces-verbaal aangetast. Er is kennelijk na het opmaken nog het een en ander gewijzigd. Dat betekent, dat nu niet meer valt vast te stellen, wat er wél al genoteerd was op het moment dat er verklaard werd op ambtsbelofte, en wat er later nog aan is toegevoegd. Wat geldt voor (het tijdstip van) de inbewaringstelling kan ook gelden voor het gerelateerde rond de staandehouding. Daarmee is het proces-verbaal dus onbetrouwbaar geworden. Dat er zaken in staan die aantoonbaar onjuist zijn laat ruimte voor de veronderstelling dat ook andere zaken onjuist zijn gerelateerd. Appellant neemt ook ten aanzien van andere zaken dat standpunt expliciet in, met name met betrekking tot de staandehouding. Appellant stelt, dat hij zich niet schuil hield, en dat hij niet is waargenomen in de keuken.
7. Gemachtigde van appellant heeft ook aangegeven ter zitting, dat de rest van de inhoud van het proces-verbaal twijfelachtig wat betreft betrouwbaarheid was. Zo stond er nergens of de in de keuken waargenomen mannen daar aan het werk waren of waren geweest, noch of het dezelfde twee mannen waren die werden aangetroffen boven (dan wel dat hier twee slapende personen werden aangetroffen die met de eerder geziene en wellicht ontvluchte mannen niets van doen hadden). Op een dergelijk onbetrouwbaar stuk zou een Habeas Corpus rechter geen detentie mogen toelaten.

Grief II: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld: "Gelet op de in het proces-verbaal geschetste omstandigheden bestond er voldoende reden om aan te nemen dat eiser een van de twee personen was die uit de keuken van het restaurant weg liep."

Toelichting:

8. In het proces-verbaal wordt op geen enkele wijze verband gelegd tussen de personen die uit de keuken weg liepen en de twee mannen die boven werden aangetroffen.
9. Er wordt niet gesteld, dat zij dezelfde zouden zijn. Er wordt niet gesteld, dat zij op de mannen die tijdens de eerdere WAV controle waren gezien. Er wordt zelfs niet gesteld, dat het in het kader van de eerdere WAV controle is, dat deze mannen om hun identiteitsbewijs is gevraagd.
10. Het proces-verbaal laat ruimte voor de veronderstelling, dat de weglopende mannen ergens een raam zijn uitgeklimmen of op het dak zijn gaan zitten, en dat de politie twee onschuldige en nietsvermoedende mannen in een van de slaapkamers heeft aangetroffen, die met de hele gang van zaken in de keuken niets van doen hadden. Als het dezelfde mannen zouden zijn geweest, zouden ze wel heel dom zijn geweest door zich in een van de slaapkamers op te houden! Daarvan kan niet zonder meer worden uitgegaan.
11. Ook het feit dat de mannen zich achter een schot bevonden zegt niets, nu kennelijk de bovenverdieping in een aantal slaapkamertjes was afgetimmerd. De vondst van de mannen achter in de woning biedt juist grond voor de veronderstelling, dat de twee weglopende mannen via een andere slaapkamer of de zolderkamer de benen kunnen hebben genomen, zonder dat appellant en zijn kompaan er erg in hadden, dat er wat gebeurde (en zich dus ook rustig lieten oppakken).

Grief III: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld onder 4.1.2: "Naar het oordeel van de Rechtbank is in dit proces-verbaal op voldoende wijze inzichtelijk weergegeven dat het verzoek aan eiser om een legitimatiebewijs te tonen is gedaan ter controle op de naleving van de WAV. (...) Voor het oordeel dat eiser op grond van de Vw 2000 is gevraagd naar zijn identiteitspapieren bestaat derhalve geen grond. Nu eiser geen document kon overleggen (...) is bij de WAV-controle gebleken van feiten en omstandigheden die, naar objectieve maatstaven gemeten, een redelijk vermoeden van illegaal verblijf opleverden, op grond waarvan eiser krachtens artikel 50, eerste lid, van de Vw 2000 kon worden staandegehouden."

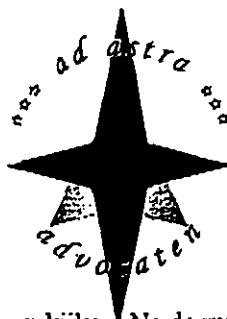
Toelichting:

12. In het proces-verbaal staat slechts, dat er mensen aanwezig waren in het restaurant, niet dat zij ook werkten. Van de twee personen die achter de bar stonden zal aangenomen mogen worden, dat deze

aan het werk waren. "Achter de bar staat" impliceert op zich werk. Maar het feit, dat er twee mannen door de keuken lopen impliceert niet automatisch, dat deze ook aan het werk waren. Kennelijk is het mogelijk om de woning op de eerste verdieping te verlaten (en te bereiken) via de keuken.

13. Een WAV-controle is een controle van het werkende aanwezige personeel op de werkplek. Immers, de toezichthouder als bedoeld in artikel 14 van de WAV kan de naleving controleren van de bepalingen van de wet, die in dit geval zien op het voeren van een deugdelijke administratie en het verbod om arbeid te laten verrichten door vreemdelingen zonder tewerkstellingsvergunning of een vrijstelling daarvan. De boekhouding kan worden gecontroleerd op de plaats waar de boekhouding zich bevindt, en het geen arbeid laten verrichten op de plaats waar gewerkt wordt. Dat betekent, dat de controlerende ambtenaren in het kader van de WAV-controle enkel personen hebben kunnen controleren die zij aan het werk hebben gezien of personen die zich op dat moment op de werkplek bevinden (teneinde vast te stellen of zij daar werken).
14. Naar de mening van appellant is hij niet aangesproken in het kader van een WAV controle. Hij was op het moment van aanspreken niet aan het werk, noch op de werkplek aanwezig, en evenmin was hij eerder aan het werk gezien.
15. Voor zover al aangenomen zou moeten worden dat hij in de keuken gezien zou zijn (quod non!) dan is hem toch in ieder geval niet gevraagd of hij daar ook gewerkt had, toen hij werd aangesproken. Daarmee ontbreekt het kenmerk van de WAV-controle aan de staandhouding. Immers, pas als zou zijn vastgesteld dat iemand (elders) aan het werk is geweest, kan de WAV een bevoegdheid verschaffen om ter controle te vragen naar zijn identiteit en verblijfsrecht. Daarvan is hier geen sprake, zodat aangenomen moet worden, dat in het geheel niet in het kader van de WAV gecontroleerd is in de woning.
16. Ook gelet op het tijdsverloop tussen de WAV-controle en het staandhouden moet het ervoor gehouden worden, dat er geen WAV-controle meer aan de gang was waar de staandhouding nog onder kon vallen. Immers, eerst is gecontroleerd op de werkplek (=WAV-controle), maar vervolgens is men vandaar teruggekeerd naar de eigenaar van het restaurant om te vragen of men boven mocht kijken. Daarna is men met de eigenaar boven gekomen, en is opnieuw toestemming

verleend om in de woonkamer te gaan kijken. Na de woonkamer te hebben doorzocht werd ook nog in de slaapkamers gekeken, en werden uiteindelijk de twee mannen aangetroffen. Door telkens opnieuw toestemming te verzoeken te mogen rondkijken en door het enkele tijdsverloop is het verband met de WAV-controle in het restaurant benedenverloren gegaan. Van belang daarbij is ook, dat de politieagenten zich bij hun zoektocht niet hebben doen vergezellen van de inspecteurs van de Arbeidsinspectie. Ook dit duidt op een andere grondslag voor het staandhouden van appellant. Appellant is derhalve wel degelijk op grond van de Vw 2000 naar zijn identiteit en papieren gevraagd.

17. Nu eerst na (het antwoord op) het staandhouden een redelijk vermoeden van illegaal verblijf is ontstaan, zoals de verbalisanten zelf hebben opgemerkt, is de staandhouding onrechtmatig geweest. Daardoor wordt ook de rechtmatigheid van de maatregel aangetast.

Grief IV: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld onder 4.2: "Dit dient echter na een afweging van alle betrokken belangen niet te leiden tot opheffing van de bewaring, nu eiser conform artikel A6/5.3.6.1 van de Vreemdelingencirculaire binnen een termijn van tien dagen is overgeplaatst naar een Huis van Bewaring."

Toelichting:

18. Naar de mening van appellante doet deze overweging geen recht aan het karakter van de behandeling van zijn beroep door de Habeas Corpus-rechter. In deze is door verweerder expliciet en bewust in strijd met de eigen regelgeving gehandeld, en zijn de belangen van appellant geschonden. Dat kon verweerder alleen bereiken doordat zij aan appellant een maatregel tot beneming van vrijheid had opgelegd. Op de wijze waarop dit is geschied, is er strijd met artikel 5 EVRM, waarin is bepaald:

: "No one shall be deprived of his liberty save in the following cases and in accordance with a procedure *prescribed by the law*. (...) f: the *lawful* arrest or detention of a person [bij verwijdering/beletten het land binnen te komen]"

19. Gemachtigde van appellant merkt nog op, dat er het afgelopen jaar vanuit verschillende kanten is geklaagd over het niveau van de advocatuur die zich bezig houdt met rechtsbijstand bij vreemdelingenbewaring. Naar het gemachtigde van appellant voorkomt, is het in een aantal gevallen meer dan juist dat daarover wordt geklaagd. Echter, de oorzaak voor deze bedroevende

situatie is naar de mening van gemachtigde van appellant mede gelegen in de lijnen die zich in de Habeas-Corpus jurisprudentie, en met name die van de Afdeling die gevolgd is door de lagere rechters. Immers, indien bij iedere grond en grief die wordt aangevoerd door de advocatuur door de Habeas Corpus rechter de belangen van de vreemdeling worden achtergesteld bij het belang van de Staat, dan zullen op den duur de advocaten die zich écht in zaken verdiepen en trachten daaruit nog argumenten naar voor te brengen waarom de Staat hun cliënt niet van zijn vrijheid mag beroven zich afkeren van dit deel van de advocatenpraktijk en hun uitdagingen elders zoeken, waar hun inzet wél wordt gewaardeerd en verschil maakt. Dan blijven nog slechts een handjevol idealisten over en een relatief grote groep advocaten waarvan de middelmatigheid niet opvalt, omdat het toch niet uitmaakt, en die misschien zelfs in andere rechtsgebieden niet aan de bak komt. Een dergelijke ontwikkeling is niet alleen slecht voor degenen die afhankelijk zijn van advocaten die hen bijstaan in Habeas-Corpus procedures, maar ook voor de rechtstaat in het algemeen. Ook vanuit dat algemene belang zal derhalve een ontwikkeling op gang dienen te komen die meer belang hecht aan het individuele belang van de ion bewaring genomen vreemdeling.

Grief IV: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld: "Nu eiser niet op de voorgeschreven wijze asiel heeft aangevraagd en evenmin op het politiebureau dan wel de justitiële inrichting waar hij verblijft melding heeft gemaakt van het feit dat hij middels een faxbericht asiel heeft aangevraagd, kan het ontbreken van toestemming van de Immigratie- en Naturalisatiedienst om de bewaring van eiser voort te zetten op grond van artikel 59, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000, verweerder niet worden tegengeworpen."

Toelichting:

20. Appellant heeft wel degelijk op het politiebureauasiel aangevraagd. Het is dáár geweest dat hij het formulier heeft getekend, zoals ook blijkt uit de datum. Op 6 juli 2007 zat hij immers vast. Gemachtigde van appellant heeft verweerder zulks ook na afloop van zijn bezoek medegedeeld, en het formulier is conform de VC aangeboden aan de Vreemdelingendienst van de instelling waar appellant verbleef (per fax zowel als per post). De aanvraag is ook, conform het bepaalde in C11/2.1 alinea 3 en 4, doorgestuurd door de Vreemdelingenpolitie aan de IND, en inmiddels is appellant gehoord. Ten slotte wijst appellant erop, dat op 6 juli zowel telefonisch als schriftelijk gewezen is op de aanwezigheid van het treinkaartje waarmee appellant naar Nederland is gekomen. Aangenomen mag worden, dat dat ook gecheckt is op het politiebureau waar appellant met zijn eigendommen verbleef. Ook dit steunt de stelling van appellant, dat de locatie van de asielaanvraag

conform de vereisten is gedaan. Geenszins kan dus worden aangenomen, dat appellant niet op correcte wijze de aanvraag heeft gedaan.

21. Daar komt nog bij, dat de Vreemdelingencirculaire helemaal geen verschil maakt wat betreft de belangenafweging die gemaakt moet worden tussen asielzoekers die al hun aanvraag hebben ingediend en degene die slechts hebben aangegeven asiel te willen aanvragen (C11/2.1 alinea 2 en A6/5.3.3.5 van de VC) Gelet op het beleid van de Staatssecretaris, dat "het toepassen van bewaring bij vreemdelingen die een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel *in willen dienen* of ingediend hebben, zo beperkt mogelijk dient te geschieden (A6/5.3.3.5 van de VC 2000), is dan de mededeling van de zijde van de IND dat de bewaring in dit speciale geval wél opgelegd zou mogen worden onontbeerlijk voor de bevoegdheid de maatregel op de b-grond te kunnen laten voortduren. In onderhavige zaak is de afweging überhaupt niet gemaakt, zo verklaarde gemachtigde van verweerder ter zitting, omdat de IND niet op de hoogte zou zijn.

22. Gemachtigde van verweerder verklaarde in haar tweede termijn verder nog, dat het ook wel aan de vreemdeling zou zijn toe te rekenen, dat hij van de asielaanvraag geen melding had gemaakt tijdens het gehoor van 9 juli 2007, maar dit is ten onrecht. Immers, gemachtigde van appellant had appellant voorgelicht over de asielprocedure en hem daarbij medegedeeld, dat het eerste gehoor dat hem zou worden afgenomen zich met name zou richten op de reis naar Nederland en de identiteit van appellant. Dat zijn ook precies de onderwerpen geweest die aan bod kwamen in dat gehoor, zodat appellant in de veronderstelling verkeerde, dat men met de behandeling van zijn asielaanvraag begonnen was.

Grief V: Ten onrechte heeft de Rechtbank geoordeeld: "Niet is gebleken dat de toepassing of tenuitvoerlegging van de bewaring ten aanzien van eiser in strijd is met de Vw 2000 dan wel bij afweging van alle betrokken belangen in redelijkheid niet gerechtvaardigd is te achten. De Rechtbank ziet derhalve geen aanleiding om de opheffing van de maatregel te bevelen of een wijziging van de tenuitvoerlegging daarvan te gelasten. Het beroep is ongegrond. Er bestaat geen ruimte voor schadevergoeding, zodat het verzoek daartoe wordt afgewezen. De Rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling."

Toelichting:

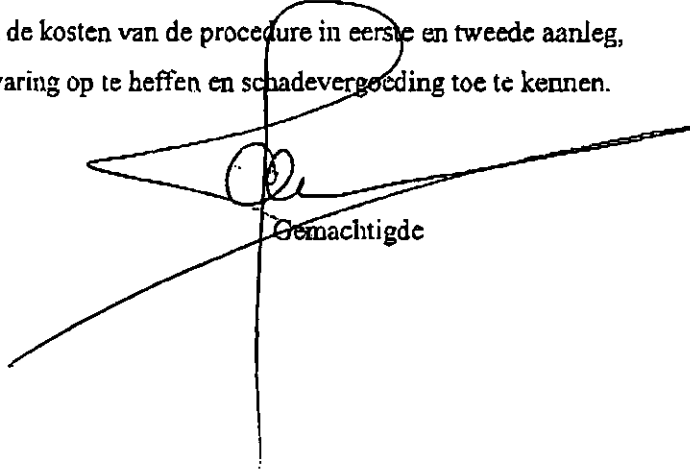
23. Deze grief heeft geen zelfstandige betekenis doch volgt uit de voorgaande grieven, naar welker

toelichtingen wordt verwezen.

REDEN WAAROM: appellant uw Afdeling verzoekt de bestreden uitspraak van de Rechtbank te vernietigen met veroordeling van verweerder in de kosten van de procedure in eerste en tweede aanleg, en zelf oordelende alsnog de maatregel van bewaring op te heffen en schadevergoeding toe te kennen.

Leiden, 30 juli 2007

Gemachtigde